

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 218.

73de Møde.

Måndagen den 10de Juni.

(Fortf.)

Formanden: Den ærede Ordfører ytrede med Hensyn til Forbindelsen mellem Sagen angaaende Udvæjningen af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn og nærværende Sag, at der var den Forbindelse, at den forstnævnte Sag, nemlig Sagen angaaende Udvæjningen af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn egentlig ikke kunde afgjøres, forinden denne Sag var afgjort. Jeg betragter Forholdet omvendt; jeg mener, at Sagen angaaende Udvæjningen af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn betinger den nærværende Sag aldeles saaledes, at, hvis denne Sag ikke bliver antagen, eller der ikke havde været Spørgsmaal om den, vilde der heller ikke have været Spørgsmaal om denne Sag. Derimod troer jeg, at den Betragtning, at der i Sagen angaaende Udvæjningen af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn er i 7de og 11te § henviist til den nærværende Sag, ikke med Nødvendighed medfører, at denne Sag først maa være afgjort; thi det staaer Enhver frit for, naar der er henviist i Hartkornsagen til denne Sag, at indføre det i Hartkornsagen, som indeholdes i nærværende Sag, og der er altsaa givet Anledning til at stille Endringsforslag til Hartkornsagen i de Poster, hvortil der er henviist i nærværende Sag. Det er derfor min Mening, at disse to Sager fremmes paa den Maade, at nærværende Sag bringes til anden Behandling og afgjøres, forinden at Hartkornsagen bringes til tredie Behandling, men at derimod Hartkornsagen i det Hele maa være afgjort, forinden denne Sag endelig afgjøres. Ligesom det nu vistnok har staaet Enhver frit for til anden Behandling til Hartkornsagen, s. Ex. hvad § 7 angaaer,

som henviser til denne Sag med Hensyn til Geistlighedens Skatter, at stille Endringsforslag, hvorefter man ikke vilde have, at de Bestemmelser, som indeholdes i nærværende Sag, skulde være gjældende, saaledes finder jeg, da dette ikke er skeet, og slige Endringsforslag ikke ere stillede til anden Behandling af Hartkornsagen, at det maa staae Enhver frit for til 3die Behandling i Forening med det fornødne Antal Medlemmer at stille saadanne Endringsforslag, og til den Tid vil da allerede Thingets Medlemmer, efter som anden Behandling af nærværende Sag da er tilendebragt, vide, hvorvidt der maatte være Anledning til at fremkomme med Endringsforslag til tredie Behandling af Hartkornsagen. Jeg gjentager altsaa, at den Fremgangsmaade, jeg mener, der bør følges, er den, at man tager anden Behandling af nærværende Sag før tredie Behandling af Hartkornsagen, men at Hartkornsagen endelig afgjøres, forinden nærværende Sag endelig afgjøres.

Ordf: Med Hensyn til de Fordele, der ifølge hvad flere Talere have udtalt, skulle tilflyde Kjøbstæderne af Indqvarteringen, tillader jeg mig næst at henvide til, hvad Andragendet fra Helsingør, Side 4, indeholder derom, at bemærke, at efter min Overbeviisning kan Communernes Fordeel af Indqvarteringen kun bestaae i den forøgede Skatteevne, som Indqvarteringen medfører hos Enkelte af Borgerne, og som har til Følge, at større Skatter kunne paalægges dem i Anledning af deres forøgede Erhverv. Jeg troer derfor, at det er noget for høit ansat, naar den ærede Ordfører har udtalt, at Communernes Fordeel af Indqvarteringen kunde ansees lig med Differencen mellem deres virkelige Udgifter og den Godtgjørelse, der ere tillagte dem ved Frd. af 15de Novbr. 1816. Saaledes som allerede udtalt, er det mig bekendt, at man i Horsens har erkendt, at den Frygt, man tidligere havde